

מסכת יבמות

פרק יו משנה ב

נְשִׁיתִי יְבָמוֹת, זֶה אוֹמֶרֶת מֵת בְּעָלִי וְזֶה אוֹמֶרֶת מֵת בְּעָלִי, זֶה
אֲסוּרָה מִפְּנֵי בְעֻלָּה שֶׁל זֶה וְזֶה אֲסוּרָה מִפְּנֵי בְעֻלָּה שֶׁל זֶה. לְזֶה
עֵדִים וְלְזֶה אֵין עֵדִים, אֶת שְׁיֵשׁ לָהּ עֵדִים, אֲסוּרָה. וְאֶת שְׁאִין
לָהּ עֵדִים, מִתְּפָרֶת. לְזֶה בָּנִים וְלְזֶה אֵין בָּנִים, אֶת שְׁיֵשׁ לָהּ בָּנִים,
מִתְּפָרֶת. וְאֶת שְׁאִין לָהּ בָּנִים, אֲסוּרָה. נִתְיַבְּמוּ וּמִתּוֹ הִיבָבִין,
אֲסוּרוֹת לְהַנָּשָׂא. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הוֹאִיל וְהִתְּרוּ לִיבָבִין,
הִתְּרוּ לְכָל אָדָם: